

ТЪЛКОВАНИЕ.

Христосъ за да увѣри човѣците че въскръснатъ сичките мъртви, и да покаже своето тридневно въскресеніе, направилъ твой чудо: защото като срешилъ този мъртвецъ при градските врати, въспралъ носилото и рекалъ на майкѫ мѫ: не плачи; защото азъ сѫмъ животъ и въскресеніе, азъ сѫмъ господаръ и на смъртъ и на живота: сега че обрна твоя плачъ на радостъ. Твой като рекалъ, уловилъ носилото, а дето носаха носилото въспрѣхаса, и мыслеха какво че прави, и защо държи носилото. А Христосъ повика умрелымъ и той стана скоро и сѣдна на носилото предъ сичките. Видители чи Христосъ първо улови носилото, а тога го въскреси, да познаатъ чи той е дето направи Адама, и го оживи съсъ въдъхновеніето си, и той че въскреси сичките мъртви на второ пришествие съ трбъната гласъ, да плати сѣкимъ споредъ работите: защото той е животъ и праведный сѫдъ на живите и на мъртвите. И които са пазили божиите заповѣди, че бѫдатъ живи вѣчно, макаръ и да поспѣтъ малко въ гробовете, но пакъ че станатъ и че живѣтъ вѣчно, както дѫма Христосъ. Които вѣрка въ него и да умре пакъ че оживѣе. Това позченіе божиє на сѣкий день го слышатъ лѫковите и грѣшните човѣци, и самыте дѣаволи, но никакъ ползъ не придобиватъ: защо то само отъ слышаніе човѣкъ не получава спасеніе, ако не испълнива божиите заповѣди, и ако не прави онова, което слуша. За твой които испълнява Христовите заповѣди, той неще да види дѫшевна смърть, само че поспи малко въ гроба до второ пришествие, когато че повелѣй Христосъ да въскръснатъ, като днешниятъ мъртвецъ, които като че Христовия гласъ, тосъ часъ дойде дѫшата мѫ въ тѣлото, и като ожива сѣдна на носилото и начна до приказка предъ сичкѫ народъ, да не рекътъ чи други дѫхъ влезе и подигна тѣлото но да познаатъ чи неговата дѫша, и да сѧ увѣрѣтъ какъ че видѣ обично въскресеніе на сичките мъртви: защото бездѣшно тѣло не може да сѣди, нити да хортъва. Тога Христосъ за по голѣмо увѣреніе, даде мъртвеца на майкѫ мѫ, че то сичките тамо човѣци, като видѣха зачудихаса, славаха Бога и дѫмаха: голѣмъ пророкъ стана между насъ. Защото не го познаха чи той е сѫрътъ Богъ, но мыслеха да е пророкъ по голѣмъ отъ Моисея. Но послѣ мало по мало познаха го чи той е Христосъ. А това чудо сѧ прочуло по сичките еврейски страни, и до самата йоанна крестителя въ постынатъ.

Предъ рожденіето Христово станаха три въскресенія отъ пророците. Първото е дето въскреси пророкъ имѧ сына на вдовицата; второто е дето въскреси пророка Елисей дациратъ на Суманитанката, а третото е дето погребоха Елисей въ единъ кетаъгъ гробъ, въ който имаше отдав-